No. 1458 Zaterdag 9 December 1911. 28ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223. Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali tuer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire. Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

Curaçao en de Nationale Militiewet.

Bij de behandeling van het „*Wetsontwerp tot regeling van de verplichtingen ten aanzien van de militie* is een nieuwe bepaling opgenomen, die niet zonder belang is voor onze kolonie, omdat het die jongelui betreft, wier ouders hier wonen, doch die wegens hun studien in Nederland tijdelijk verblijf houden en later weer naar de kolonie terugkeeren.

Tot nu moesten deze jonge mannen hun studie onderbreken en evenals andere Nederlanders na loting bij het leger in dienst treden.

Hierin is nu verandering gekomen. Bij de nieuwe militiewet was door de Regeering het volgende nieuwe artikel ingevoegd: *art. 13. Voor de militie wordt* NIET *ingeschreven*:

Sub. 3o. hij, wiens vader of moeder blijkt in de koloniën of bezittingen des Rijks in andere werelddeelen woonplaats te hebben,"

Het voorstel van de Regeering was dus, om voor Indische (dus ook Curaçaosche) jongelieden tijdens hun studietijd in Nederland den militieplicht te doen vervallen, zoodat zij niet behoefden te worden ingeschreven noch te loten.

Tegen dit voorstel der Regeering was een amendement ingediend door den Heer Karnebeek met 9 anderen, om deze bepaling sub 3o. te laten vervallen. Dus m.a.w. dat deze categorie van personen wèl moest ingeschreven worden en tot de militie zou verplicht zijn evenals de Nederlandsche jongelui.

In de zitting van 27 October (Zie *Handelingen* bl. 275) vond het amendement-Karnebeek zoowel verdedigers als bestrijders. De Heer VAN DOORN (liberaal) verklaarde zich met kracht voor het Regeerings-voorstel, o. a. op de volgende gronden: (bl. 277).

Wat is nu het groote voordeel, dat m. i. voortvloeit uit het voorstel van de Regeering? Dit, dat wij daardoor zullen voorkomen, dat de jongelieden om de bezwaren van onze Militiewet te ontgaan, zich voortaan zullen vestigen niet in ons land, maar elders, Ten aanzien van dit punt, meen ik de Kamer ernstig te moeten waarschuwen. Laten wij niet vergeten, dat Duitschland en Zwitserland nog dichter bij Indië zijn gelegen dan Nederland. Laten wij niet vergeten, dat in de laatste jaren in onze koloniën zijn gekomen groote industrieele ondernemingen met Engelsch kapitaal gedreven, en dat men dus allicht door zijn studiën in Engeland of in Schotland te voltooien, bij die ondernemingen een zekere voorkeur krijgt. Het technisch diploma in Zwitserland gegeven is bijv. van groote waarde. De boschscholen in Duitschland zijn te recht goed bekend. En nu ligt het voor de hand, dat indien men de bewuste jongelieden eigenlijk voor niets,— want voor het leger hebben zij toch geen nut,— dwingt om hier hun dienstplicht te vervullen, dit voor hen een aanleiding kan zijn om hun diploma te gaan halen aan een Duitsche, Zwitsersche of Engelsche Universiteit. En wanneer er één schaap over de brug is, volgen er meer. Laten wij toch voorzichtig zijn. Wij hebben door doctrinair vast te houden aan het academisch instituut onze Zuid-Afrikaansche vrienden getrokken en gedreven naar de Schotsche en Engelsche Universiteiten; op de Hollandsche Universiteiten zien wij ze bijna niet meer. Laten wij hier nu niet hetzelfde gaan doen. Laten wij niet de jongelieden, die hun toekomst gaan zoeken in Indië, uitlokken om hun diploma te gaan halen buiten Nederland. Dat is niet, omdat ik het Nederlandsche diploma zooveel hooger stel dan de buitenlandsche diploma's, die zullen wel even goed zijn, maar wanneer eenmaal de stroom wordt geleid niet naar Nederland, maar via Duitschland, Zwitserland of Engeland naar Indië, dan krijgt men een vreemden invloed door onze eigen jongelieden, dien ik voor onze koloniën hoogst nadeelig acht.

De tijden zijn zeer ernstig. Het is ons belang te trachten het Hollandsche element in onze koloniën hoog te houden en te versterken. Laten wij er voor waken iets te doen, dat maakt, dat wij de jongelieden in Indië brengen tot den vreemde, waarbij zij allicht hun Hollandsche traditiën, het gevoel, dat zij tot Holland behooren, verliezen.

Ook de Heer BOGAARDT (kath.) sprak in denzelfden geest (bl. 279):

Behalve de redenen door den Minister genoemd en ook door den heer van Doorn te berde gebracht, welke pleiten tegen het amendement, heb ik nog een paar andere bezwaren, welke ik wel onder de aandacht van de Kamer zou willen brengen. In de eerste plaats het bezwaar dat Indië niet heeft inrichtingen van hooger onderwijs. Indische ouders zijn als vanzelf verplicht, willen zij hun zonen een hoogere opleiding doen deelachtig worden, die zonen naar Nederland te zenden. Het lijkt mij een onbillijkheid die zonen, die hier in Nederland verblijvende, feitelijk als gasten kunnen worden beschouwd van het Nederlandsche volk, nu nog te bezwaren met militieplicht.......

Wanneer het amendement wordt aangenomen, wat ik werkelijk een groote onbillijkheid zou vinden tegenover de Indische jongelui, zal daarvan het gevolg niet anders kunnen zijn dan dat de ouders hun zonen voortaan niet zullen zenden naar Nederland, maar — zooals reeds door verschillende sprekers in het midden is gebracht — naar Duitschland, België, Engeland of elders. Het is vooral voor vele Indische ouders ten eenenmale onverschillig, waar de kinderen hun opleiding ontvangen en het ligt voor de hand, dat wij zooveel mogelijk moeten zorg dragen, dat de zonen van Nederlandsche ouders in Indië gebruik maken van de scholen in Nederland zelf.

Ik meen er daarom met kracht bij de Kamer op te moeten aandringen het amendement van den heer van Karnebeek te verwerpen.

Later sprak de heer VAN DOORN opnieuw (bl. 281):

Wanneer in Indië menschen hun zoons willen zien opgeleid voor een betrekking in Indië, hetzij voor een particuliere of een gouvernementsbetrekking, dan hebben zij de keus tusschen de onderwijsinrichtingen in verschillende landen, maar zij zullen dan dit overwegen: als ik mijn kind naar Nederland zend, valt het in de militie: het is dan een jaar van zijn studie kwijt; maar het kind blijft niet in Nederland en gaat spoedig weder naar Indië terug: aan Nederland zelf bewijs ik dus geen dienst; ik geef het een milicien op te voeden, die onmiddelijk weder weggaat, zoodat het leger er niets aan heeft, terwijl het kind een jaar studie verliest.

Dit is misschien een slechte redeneering van die ouders, maar ik kan begrijpen, dat zij overwegen: mijn kind kan in Delft zijn ingenieursdiploma behalen, maar hij kan elders, bij voorbeeld te Zürich, een gelijkwaardig diploma zich verwerven; mijn kind kan een graad behalen aan een Nederlandsche Universiteit, maar hij kan evengoed aan een Engelsche Universiteit dien graad behalen, die van evenveel beteekenis is; dit zal dan misschien nog bij de vele Engelsche ondernemingen in Indië een soort van aanbeveling zijn. Zoodoende zullen die ouders er toe gebracht worden hun zonen niet naar Nederland te zenden.

Die jongelui zullen dus gaan studeeren te Zürich, in Engeland of elders; zij krijgen zoodoende vreemde relatiën, en,— om nog eens te gebruiken het laag-bij-den-grondsche spreekwoord: als één schaap over de brug is volgen er meer, — wanneer er eenmaal eenige jongelui gaan naar den vreemde, zullen er meerdere volgen.

Wanneer die jongelui uit den vreemde weder naar Indië terug zijn gekeerd, dan krijgen wij daar een element onder de bevolking, dat geheel van Nederland vervreemd is.

Vervolgens verzocht de Voorzitter aan de Commissie van Rapporteurs haar oordeel over het amendement mede te deelen.

Generaal VAN VLIJMEN als Voorzitter dezer Commissie sprak daarop aldus:

Mijnheer de Voorzitter!

De quintessens van alle redeneering in deze is geweest, dat men een jongmensch dat naar Indië gaat, hetzij dan in Rijksbetrekking, hetzij om andere redenen, maar die redelijkerwijze kan aantoonen, dat hij in Indië zijn verblijf zal vestigen, geen beletsel moet stellen door den militieplicht, dat men hem niet moet noodzaken hier te blijven. Dat is het fond van alles wat tot nu toe gesproken is. Maar dat heeft met de inschrijving niets te maken, en alleen op de inschrijving heeft art. 13 betrekking.

De Commissie van Rapporteurs is eenparig van oordeel dat het amendement van den geachten afgevaardigde uit Utrecht c. s. kan worden aangenomen. Maar wat betreft de quaestie, te zorgen dat die ingeschreven jongelieden, wanneer zij komen te verkeeren in de positie die ik zooeven heb aangeduid, toch hun bestemming naar Indië kunnen volgen, meent de Commissie, dat dit in de wet zou kunnen worden aangeduid, wanneer de Regeering de goedheid zou willen hebben om bijv. in art. 21, dat de vrijstellingen regelt, in punt 5 of 5*a* een formule te plaatsen van deze strekking:

„Aan hem die voor den dienst in de koloniën of bezittingen des Rijks in andere werelddeelen wordt opgeleid of van wien op redelijke gronden verwacht kan worden, dat hij aldaar zijn woonplaats zal vestigen."

De Commissie zou gaarne zien, dat iets dergelijks alsnog door de Regeering in art. 21 werd ingevoegd. Het is eenvoudig een denkbeeld, dat door de Commissie aan de Regeering wordt aanbevolen, dat later besproken kan worden. Bij dit artikel is alleen sprake van de inschrijving.

Het amendement—Karnebeek daarna in stemming gebracht werd met 35 tegen 32 stemmen *aangenomen*.

Na deze beslissing zouden dus de Indische jongelui wèl militieplichtig zijn en voor den dienst in het leger moeten ingeschreven worden.

Bij de behandeling van art. 21, waarin de personen worden opgenoemd aan wien *vrijstelling van dienst* wordt verleend, verklaarde de Voorzitter den 31 October (Zie *Handelingen* bl. 297) dat door de Commissie van Rapporteurs een amendement is voorgesteld, strekkende om in artikel 21, (*verleening van vrijstellingen*) 1ste lid een nieuw punt 5a. op te nemen, luidende: „*aan hem, die zijn woonplaats in de koloniën of bezittingen der Rijks in andere werelddeelen gevestigd heeft of van wien op redelijke gronden te verwachten is, dat hij zijn woonplaats aldaar zal vestigen.*"

Deze vrijstelling onder 5a. wordt telken jare opnieuw verleend.

De Heer THOMSON, lid van de Commissie van Rapporteurs ontvangt het woord tot toelichting van het adres, en zegt: „M. de V. Tot toelichting van dit amendement kan de Com. v. Rap. zeer kort zijn: Het is een uitvloeisel van de discussie, die naar aanleiding van het amendement van den Heer van Karnebeek hier heeft plaats gehad. De C. v. R. meent, dat het aanbeveling verdient, dat aan Indische jongens, die in Indië wonen, of van wien op redelijke gronden kan worden aangenomen, dat zij zich voor den dienst in Indië, Rijks- dan wel particulieren dienst, zullen verbinden, *vrij te stellen* van den militieplicht. Waar uitgemaakt is, dat deze jongelui wel worden ingeschreven, ligt het voor de hand, dat zij,— die aan dat amendement hun stem hebben gegeven, terwijl zij toch die jongens vrij willen stellen, die later de koloniën hun arbeid ten goede komen,— naar een weg gezocht hebben, om aan de hier geopperde, en o. i. gegronde bezwaren te gemoet te komen. Daarom heeft de C. v. R. dit amendement ingediend. Voorgesteld door de C. v. R. maakt het amendement van rechtswege een onderwerp van beraadslaging uit.

In de zitting van 1 November (Zie *Handelingen* bl. 336) werd dit amendement van de Com. v. Rap. met 46 tegen 37 stemmen *aangenomen*.

De vorige week is telegraphisch bericht ontvangen, dat ook de *militiewet in zijn geheel* door de 2e. Kamer aangenomen. De rechtspositie der Indische jongelui met betrekking tot de militie is dus, dat zij voortaan evenals vroeger wel dienstplichtig zijn en loten moeten. Doch in geval zij een dienstplichtig nummer trekken, worden zij van den dienst in het leger vrijgesteld.

En deze vrijstelling wordt telken jare, zoolang hun verblijf in Nederland duurt, opnieuw gegeven.

De beste grondslag.

In het Evangelie, waarin voor zoowat alle levensomstandigheden wonderschoone lessen van onvervalschte levenswijsheid zijn neergelegd, staat ergens een schoon en waar woord, dat zoowel letterlijk als figuurlijk genomen de volle kracht zijner waarheid behoudt. „Ex fructibus eorum cognoscetis eos", in goed Hollandsch: „Aan hunne vruchten zult gij ze kennen". M. a. w.: iemand, die levend volgens zijn leer goede werken doet, heeft een goede leer; en omgekeerd: hij, die de voorschriften zijner leer opvolgend slechte werken doet, belijdt een slechte leer.

Zonder hierop verder in te gaan, kunnen we zeggen, dat een leer, die op slechte grondslagen rust, ook slechte vruchten moet voortbrengen, d. i. in de maatschappij wanorde moet veroorzaken; terwijl een leer, wier grondslagen waar, goed zijn, wis en zeker goede vruchten zal voortbrengen, welke des te rijker zullen zijn, naarmate die leer algemeener gevolgd wordt.

In de volkshuishoudkunde nu, een wetenschap, die vooral in den laatsten tijd zeer veel, ofschoon dikwijls eenzijdig beoefend wordt, kan men drie groote leeren of „scholen" onderscheiden, waarvan echter twee in aanzien en sterkte de derde verre overtreffen.

Deze twee voornaamste scholen zijn de Katholieke en de Socialistische school der volkshuishoudkunde; de derde, die met iederen dag aan gewicht verliest, is de „Liberale" school, wellicht zoo genoemd, omdat zij alle „liberaliteiten" voor haar partijgangers alléén voorbehoudt.

Over deze laatste school slechts 'n enkel woordje, wat meer over de twee andere.

De grondslag der gansche „liberale" school, welke voorop stelt dat de mensch, van natuur goed zijnde, ook immer naar het goede streeft, is eigenlijk onbeperkte persoonlijke vrijheid, een vrijheid, die nòch door inmenging van den staat, nòch door andere wetten betoomd mag worden. Daarom wil deze school aan iedereen volkomen vrijheid laten zoowel in de keuze der voorwerpen, waarheen hij streeft als ook in de wijze, waarop hij dit voorwerp wil bemachtigen. Gansch die leer is dus in beginsel saâm te vatten in deze twee leuzen: „Verrijkt u zelf" en „Laat vrij handelen, laat vrij gebeuren" („*laissez aller*").

Dit wegstervend stelsel toont reeds bij de eerste gevolgtrekking zijn eigen valschheid aan; deze n.l. voert direct tot het recht van den sterkste, waardoor de zwakkere voor den sterkere, dat is den rijkere, den machtige of slimmere moet wijken.

De Katholieke school nu zet hier tegenover, dat de mensch òòk in zijn individueele daden, d. i. in de daden, welke hij als alleenstaand persoon verricht, door wetten geregeld, geleid moet worden. — Met de overigens zgn. liberale leer houden wij ons niet langer bezig, maar gaan liever aanstonds verder om eens te zien, welke de grondslagen zijn der twee grootste scholen van volkshuishoudkunde: de Katholieke en de Socialistische.

***

Deze laatste school, eigenlijk een, hoewel verloochende, doch niet onterfde, dochter der Liberale en die haar moeder reeds verre over 't hoofd is gewassen, heeft als grondslag, waarop gansch haar verdere leer voortbouwt: de gebeele gelijkheid aller menschen. Zoo immers leerde hen Jean Jacq. Rousseau: „alle menschen worden vrij geboren en blijven dit, (zij zijn) gelijk in rechten." En om nu te zorgen, dat die gelijkheid behouden blijft, hebben de socialisten een krachtig middel: n.l. de staat, die alle macht hebben, dus staatsalmacht.

De Katholieke school, hier lijnrecht in strijd met de Socialistische, erkent de ongelijkheid der menschen, welke uit verschillende en ongelijke rechten voortkomen. Doch zonder *a priori*, dit is— vooraf, te oordeelen over de gelijkheid of ongelijkheid der menschen, stelt zij als grondslag harer gansche leer de *rechtvaardigheid* d.i. de eisch, ieder naar zijn stand en rang 't zijne te geven.

Daarna stelt zij als grondslag: de *liefde*, waardoor ieder ten voordeele van een ander afstand kan doen van hetgeen hem toekomt.

„Het beginsel der orde", zoo zegt de geleerde Jesuiet Heinrich Pesch, „of der maatschappelijke samenleving is de rechtvaardigheid, haar kroon de liefde. Ieder moet acht geven op het recht van den ander en mag zich zonder rechtstitel niet verrijken op kosten van anderen."

Zoo hebben wij dus als gronslag der volkshuishoudkunde bij de socialistische school de gelijkheid, voerend tot staatsalmacht; — bij de Katholieke school daarentegen de rechtvaardigheid, bekroond door de liefde.

Spoedig nu zullen we zien, welke de ware, dus ook de beste grondslag is. Want aanstonds reeds valt in het oog, dat der socialisten beginsel: „alle menschen zijn in alles gelijk" niet waar is en dan ook dat het niet waar kan zijn.

Bij de geboorte reeds zien wij 't onderscheid, hoe groot reeds het verschil is tusschen de behandeling bijv. van een prins of van het kind van een arbeider. Zeker in zooverre zijn zij gelijk, dat zij allebei menschen zijn; maar wie zal ontkennen, dat reeds een pasgeboren prins volgens de strikste rechvaardigheid gansch andere rechten heeft dan het kind van 'n gewonen burger? Zóó is het wel, redeneeren de socialisten, maar dat juist is een misstand. Alle menschen zijn *wel* gelijk en van nature hebben alle dezelfde rechten, maar door de tegenwoordige maatschappij zijn de rechten verkracht. Doch bij nader beschouwen merken wij ras, dat dit alles groote woorden zijn, en iets dat gansch onmogelijk is, als mogelijk te willen voorstellen. Want de socialisten eischen niet slechts de gelijkheid voor de wet, welke reeds in bijna alle landen bestaat; doch zij vorderen „de volledige alzijdige gelijkheid in het werkelijk leven." Deze nu is onmogelijk, hetgeen uitstekend bewezen wordt door vele, ook niet Katholieke schrijvers, en o.a. ook door Victor Cathrein, in zijn overbekend werk: „Het Socialisme" o.m. zegt: „....In één woord, de maatschappij is vertakt in ontelbare beroepsstanden, aan welke gansch verschillende rechten en plichten verbonden zijn." En wat verder: „Zoodra men de menschen beschouwt, gelijk zij in werkelijkheid leven en bestaan, ontmoeten wij terstond de allergrootste verscheidenheid, waaruit noodzakelijkerwijze verscheidenheid van rechten en plichten ontspruit. De eene verkeeren nog in onmondige kindsheid of onrijpe jeugd, andere zijn in de volle kracht der mannelijke jaren, nog andere bukken reeds het grijze hoofd naar het graf. Dit verschil nu bepaalt noodzakelijk ook het verschil van rechten en plichten, of moeten kinderen dezelfde rechten hebben als mannen, zieken dezelfde als gezonde vrouwen?"

„Die verscheidenheid vinden wij altijd en overal bij alle volkeren". Hieruit nu volgt, dat ook wanneer de Staat de grootste macht zou hebben en voor alles zorgen, er immer tusschen de menschen nog ongelijkheid zou bestaan. Want zullen ooit alle menschen dezelfde kracht, hetzelfde verstand, dezelfde neigingen, dezelfde opvattingen hebben? Daarom merken wij ook nu reeds, dat in de steden en landen, waar de socialisten de meerderheid vormen, er niet meer zoo luid geroepen wordt over gelijkheid. En alle proeven, die men genomen heeft om practisch

die gelijkheid te bewijzen, zijn mislukt, te beginnen bij de „nationale werkplaatsen" te Parijs tot aan de laatste nog onvolkomener en onvoorspoediger pogingen, waarvan men ook in Holland getuigen is geweest.

Practisch onmogelijk kunnen wij dus terecht een leer noemen, die berust op een gansch onmogelijke gelijkheid der menschen. Een gelijkheid, die zoo men ze tóch als waar aanneemt tot de grootste onrechtvaardigheid voeren moet. Want zal men bijv. om wille der gelijkheid groote vlijt en opoffering onbeloond laten? Zal men om die gelijkheid te redden den luien nietsdoener 't zelfde loon geven als den eerlijken arbeider? Zal men nog steeds ter wille dier gelijkheid elke nieuwe uitvinding loocheuen, elken persoonlijken voortgang onderdrukken en alle kunst en wetenschap op zijde zetten?

En omdat nu practisch het Socialisme onmogelijk is, is het ook in zoovele punten reeds afgeweken van de oorspronkelijke leer, doch juist ook om die practische onmogelijkheid is het te verwerpen. Daarom ook kan het geen vruchten van volkswelvaart en volksverheffing voortbrengen. Daarom is tot heden toe zijn gansche werk geweest: *afbreken*, wat anderen gebouwd hadden, *bestrijden*, wat anderen ondernamen.

* *
*

Stellen wij nu tegenover den praktisch onmogelijken socialistischen grondslag den vasten en hechten grondslag der Katholieke school: Rechtvaardigheid voor allen. Hier geen onmogelijke utopie-droomen noch ophemelen van onbeperkte persoonlijke vrijheid, hier geen trotsch weigeren van alle staatshulp noch dwalend streven naar staalsalmacht.

„Tusschen deze twee uiterste theorieën, liberalisme en socialisme, moest noodzakelijk een derde school bestaan, die noch de inmenging van den Staat, noch de persoonlijke vrijheid geheel verwierp. De Katholieken hebben deze in het midden liggende leer aangenomen en daarop geheel en al den stempel gedrukt der katholieke zedeleer", aldus Jos. Schrijvers, in zijn „Handboek der Volkshuishoudkunde".

Door de rechtvaardigheid als grondslag harer leer te nemen beloofde de Katholieken school al het goede, dat zij in de bestaande maatschappij vond te zullen overnemen en behouden en tevens het slechte, hetwelk bestond, te zullen verwerpen en door het goede, althans het betere te vervangen. Door de rechtvaardigheid als richtsnoer harer voorschriften te nemen, waarborgde de Katholieke school de verdediging der rechten van den maatschappelijk zwakkere, zoowel als de verzorging der kranken en ongelukkigen, die een egoïstisch eigenbelang hulpeloos liet omkomen. Door de rechtvaardigheid als hoofdbeginsel op te stellen, eerbiedigde de Katholieke school het behoud en de geoorloofde uitbreiding van den bijzonderen eigendom, en dezen te beschermen legden zij den staat op als duren plicht. Haar rechtvaardigheid leert, dat geld niet is de hoogste macht en dat de werkgever geen recht heeft den werknemer uit te buiten noch de werknemer het recht zijn patroon te benadeelen. Haar rechtvaardigheid gebiedt het kind tegen den machtige te beschermen en de belangen te behartigen, zoowel van de ziel als van het lichaam. Verhevener wordt nog deze leer, doordat zij wil dat de liefde de rechtvaardigheid aanvulle en krone. Niet een slecht en willekeurig toegepaste eigenliefde, doch een liefde, die vooral zich aangetrokken gevoelt tot het kleine en het zwakke. De Katholieke leer, toegepast in de volkshuishoudkunde, verbiedt niet slechts akkers en bezittingen des naasten te stelen, maar gebiedt tevens den hulpbehoevenden evenmensch naar kracht en vermogen te steunen.

Reeds leerde de H. Thomas van Aquino: „Niet genoeg is het den vrede onder de menschen te bevestigen, zoo tevens daarenboven onder hen niet de liefde heerscht." De rechtvaardigheid immers, zorgt wel genoegzaam, dat de menschen elkander niet benadeelen, maar niet dat zij elkander waar het noodig is bijstaan. Dikwijls nu komt het voor, dat de mensch een zekere hulp noodig heeft, die niet valt onder de verplichtingen der rechtvaardigheid. Wat verder voegt hij hieraan toe: op te leggen het gebod der naastenliefde, waardoor zij elkander zouden „helpen ook dan, wanneer zij daartoe niet door rechtvaardigheid verplicht waren."

Zoo gaan in de Katholieke sociologie rechtvaardigheid en liefde hand in hand. Zij predikt geen gelijkheid, die in tegenspraak is met de natuur der gansche maatshappij, maar wèl leert zij dat de zwakke zoowel als de rijke een onvervreemdbaar recht op leven en welzijn heeft. Zij bewijst, dat haar rechtvaardigheid en liefde de eenige, maar ook de zekere wegen zijn, die leiden naar vrede en welstand.

„*Aan hunne vruchten zult gij ze kennen.*" Wel rijk en heerlijk zijn de vruchten, die de Katholieke leer door haar onveranderlijke grondslagen in den loop van negentien eeuwen heeft voortgebracht, en nog immer voortbrengt. Zij schafte af een menschonteerende slavernij en vrouwenhandel, zij verheerlijkte den arbeid, ondersteunde en beschermde hem. Zij bracht liefde en vrede, waar haat en tweedracht dorstte naar broederbloed. Zij is geweest de groote bevorderaarster der beschaving, zooals ook nu nog haar dienaren beschaving en naastenliefde brengen bij onbekende nog wilde volkeren.

Zoowel dus door haar vruchten als door haar theoretischen grondslag bewijst de Katholieke school der Volkshuishoudkunde verre verheven te zijn boven de Socialistische en toont zij tevens de eenig ware te zijn. Terecht dan zei de zoo roemrijk bekende Bisschop VON KETTELER in een zijner predikaties over de sociale kwestie: „Mijn christen broeders, laat ons gedurende één dag de christelijke leer getrouw volgen, en alle sociale kwalen zijn als bij tooverslag verdwenen".

Eindigen wij met een zinsnede uit de Encycliek *Graves de Communi* van den onsterfelijken Leo XIII: „Dat de werken van alle Katholieken door hun eendracht en echten vooruitgang het onloochenbaar bewijs leveren, dat het vreedzame voortleven der orde en van der volkeren welvaart het zekerste bloeien onder de beschermende leiding der Kerk. Haar heilige taak is het, iedereen door de christelijke wetten te herinneren aan zijn plichten, de rijken en de armen te vereenigen door den band der broederliefde en tevens in tijden van rampspoed op onzen menschelijken pelgrimstocht de harten der menschen te vertroosten, aan te moedigen en te versterken."

(*De Gelderlander*)

KOLONIALE RAAD.

Donderdagavond had er weer een zitting plaats van ons wetgevend lichaam.

Afwezig waren alleen de Heeren EDWIN SENIOR, de ondervoorzitter A. G. STATIUS MULLER en Dr. CASSERES de twee laatste met kennisgeving.

De notulen der vorige vergadering werden goedgekeurd.

Het eerst vroeg de Heer LANSBERG, bij ontstentenis van den ondervoorzitter, het woord, om namens den Raad den Heer Mr S. L. MADURO, Voorzitter van den Kolonialen Raad na zijn terugkomst op Curaçao hartelijk welkom te heeten, hopend, dat zijn gezondheid door de reis en verblijf in betere luchtstreken volkomen hersteld en het hem nog tal van jaren vergund zou zijn het Voorzitterschap waar te nemen. Eveneens bracht dezelfde spreker een woord van hulde en waardering aan den geachten Ondervoorzitter. De Voorzitter dankte voor deze welwillende woorden van den Heer LANSBERG verblijdde zich al de leden in goeden welstand terug te zien, begroette tevens het nieuwe lid DR. DE HASETH MÖLLER, dien hij nu voor de eerste maal, dat hij weer den Voorzitterstoel bekleedde na zijn terugkomst, als lid ontmoet. Tevens bracht de Voorzitter een woord van dank en hul de aan den Heer STATIUS MULLER voor de uitstekende wijze, waarop hij als waarnemend Voorzitter gedurende sprekers afwezigheid was opgetreden.

Het enige ingekomen stuk was de brief van den Heer Gouverneur, waarbij de Heer Mr. J. B. GORSIRA, Procureur Generaal gemachtigd wordt, om de beraadslagingen over de ontwerp-verordening: *tot wijziging op de verordening van 1908 van den In- Uit- en Doorvoer* bij te wonen en raadgevende stem daarover uit te brengen. Na voorlezing dezer Missive heette de Voorzitter den gedelegeerde in deze vergadering welkom.

Alsnu kwam in behandeling dit Ontwerp dat wij, benevens het verslag der Rapporteurs en de Memorie van Antwoord hierop vroeger uitvoerig hebben meegedeeld.

De Algemeene beraadslagingen worden geopend.

De Heer LANGSBERG verklaarde eerst van meening te zijn geweest, dat het zeer gewenscht is, zoo de doorvoer geheel vrij werd gelaten, doch na rijp beraad was hij evenals het Bestuur tot de overtuiging gekomen, dat misbruik toch niet geheel buiten gesloten was.

Toch mag men als regel aannemen een *eerlijke* doorvoer, en daarom wilde hij het Bestuur in ernstige overweging geven het besluit dusdanig te wijzigen dat de *rechtstreeksche* doorvoer geheel vrij wordt gelaten, en in geval van misbruik bepalingen daartegen in het leven te roepen. Ook stelde spreker voor om den opslag in 't Gouvernements entrepot te doen plaatsvinden. Sprekers verzoek was nu van den gevolmachtigde het gevoelen hieromtrent te vernemen.

De Heer MR. J. B. GORSIRA, Procureur en gemachtigde verzekerde hierop dat het Bestuur ten volle het gewicht dezer kwestie beseft.

Het Bestuur is besloten de *rechtstreeksche* doorvoer met schepen met een vast vaarplan vrij te laten, doch om *alle* schepen, dus ook die zonder vast vaarplan vrij te stellen, is niet mogelijk. Tegen opslag van wapenen het Gouvts. entrepot bestaat van de zijde van het Bestuur geen bezwaar.

De Heer LANSBERG dankt voor deze mededeeling en zegt er volkomen genoegen mede te nemen.

De Heer DE VRIES vroeg, te mogen vernemen, waar de Heer LANSBERG gesproken heeft van het Gouvernements-entrepot, of daarbij de bedoeling was particuliere entrepots uit te sluiten.

De Heer LANSBERG erkende, dat dit zijn bedoeling was en gaf als reden hiervan dat van wapenen, die in particuliere entrepots zonder voorkennis der douane waren opgelegd, het niet mogelijk was de waarde der rechten te berekenen.

De Heer DE VRIES was van oordeel, dat de douane die waarde niet behoefde te kennen, daar wegens doorvoer geen invoerrecht op deze artikelen geheven wordt, doch slechts een bewaarloon kon gevorderd worden. Spreker vond een dergelijke regeling niet noodig, omdat het feitelijk een begunstiging van 't gouvernements-entrepot boven de particuliere entrepots zou zijn, iets wat geheel tegen den geest der wet indruischt.

Ook de Heer SUTHERLAND sloot zich bij den Heer DE VRIES aan.

Daar ook uit deze particuliere entrepots geen wapenen kunnen worden uitgevoerd zonder voorkennis der douane, moet het voor het Gouvernement onverschillig zijn in welk entrepot dergelijke goederen worden opgeslagen.

De veiligheid blijft hier buiten spel, daar buskruit en dergelijke stoffen toch alleen in het kruithuis kunnen worden opgeslagen.

De Gemachtigde v. h. Bestuur zegt, dat volgens art. 2 degene die vergunning geeft tot den opslag, ook de plaats bepaalt van den opslag.

Ook spreker ziet geen rede waarom die opslag alleen in Gouvts. entrepot zou moeten plaats vinden, daar bij de douane toch het toezicht ook op de particuliere entrepots berust. Daarom stelt spreker voor het ontwerp-besluit onveranderd te laten, waartoe word besloten.

De Heer DE VRIES kan zich hiermede vereenigen, nu door de Gemachtigde erkend is, dat een bevoorrechting van Gouvts.- boven particuliere entrepots niet in de bedoeling ligt.

Het geheele ontwerp werd hierna zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd, waarna de Voorzitter, met een woord van dank aan de opgekomen leden en aan den Gedelegeerde voor zijn tegenwoordigheid, de zitting sloot.

Genezing van Lepra.

Tot nu toe heeft de vreeselijke lepra of melaatschheid hardnekkig weerstand geboden aan alle geneesmiddelen. De vorige week deelden wij nog mede, dat de pogingen in Suriname aangewend zonder eenig resultaat zijn gebleven.

Het hoog geroemde *Nastin*, waarmede in Engelsch Guayana (Demerara) talrijke proeven genomen zijn, heeft tot geen enkel bevredigend succès geleid. Toch laat de wetenschap zich door deze tegenvallers niet afschrikken, doch gaat rusteloos voort naar nieuwe middelen te zoeken, om deze ongelukkige lijders te helpen.

In verband met het bovenstaande, zal het volgende uit het Novembernummer van de *Catholic Standard* van Britsch Guyana met belangstelling vernomen worden:

„De melaatschheid bestaat in Azië over alle breedten, op den top van de Himalaya zoowel als op de oevers van de rivieren uit de laaglanden, en de medische geleerden van Frankrijk, Duitschland en Engeland hebben onlangs besloten een congres samen te roepen en te trachten eenige middelen te ontdekken om den voortgang van deze hoopelooze ziekte tegen te gaan. In verband hiermee is het rapport van Pater Fraynet, hoofd van het Rangoon-lazaret in Indië, betreffende een ontdekking in dat hospitaal gedaan, van ongewoon belang.

In 1908 vroeg Kapt. Rost, een geneesheer aan het Engelsch leger verbonden, verlof om enkele kiemen van melaatschheid van de patiënten te nemen, met het doel deze kwaal te bestudeeren. Enkele maanden later keerde hij met een serum terug, waarmee hij van plan was enkele lijders in te enten.

Sceptisch geworden door de vele mislukkingen gaf de overste eenigszins onwillig toestemming om de proef te nemen op een lepra-leider, die bijna op het punt van sterven was.

De eerste inenting werd gevolgd door andere, en na drie maanden was de patiënt zoover verbeterd, dat hij kon rondloopen en zelfs een beetje werken.

Zuster Catharina, een van de verpleegsters in het hospitaal en zelf ook een lepra-lijderes, vroeg daarna om behandeld te worden. Na achtien maanden bevond zij zich zelf geheel genezen.

De naam, aan dit Serum gegeven, is „leproline". Het is een vloeibare zelfstandigheid, verkregen door leprakiemen over te brengen in een bouillon, gemaakt van extract van rundvleesch en gedestilleerde puimsteen (distilled pumice-stone). Van alle zoutbestanddeelen bevrijd, vormt deze bouillon een voedingsmiddel voor de bacillen.

Pater Fraynet bevestigt dat de resultaten van Dr. Rost's ontdekking zijn een blijkbare genezing van enkelen, een groote beterschap voor velen en in andere gevallen een verlichting van de meest pijnlijke aspecten dezer ziekte.

Een ander hoopvol bericht bereikt ons uit Colombia.

De Eerw. Pater ESIO RABAGLIATTI, priester der Congregatie der Salesianen, die vroeger aan het hoofd stond van het lazaret *Agua de Dios* in Colombia, en die zich op het oogenblik in Chili bevindt, schrijft aan een dagblad als volgt: De ontdekker van het nieuwe geneesmiddel is een melaatsche, genaamd Chaparro in bovengenoemd lazaret, die door Pater RABAGLIATTI in stervensgevaar was achtergelaten. Deze zieke door een zeker instinkt gedreven, begon, zonder iemand hiervan is kennis te stellen, met het aftreksel van eucalyptus-bladeren te drinken en diezelfde bladeren met het badwater te vermengen.

Binnen weinige dagen werd bij volkomen gezond en deelde toen aan de geneesheeren van het lazaret zijn geheim mede, wier belangstelling door deze snelle genezing opgewekt, het eveneens met hetzelfde verwonderlijk succes op andere lijders toepasten.

Deze pater Salesiaan verzekert, dat dit bericht hem door verschillende en de meest stellige informaties van Bogotá ontvangen, bevestigd is en dat reeds 5 leprozen met dit middel genezen waren. Ook met het middel „606" van Dr. Ehrlich waren in het Lazaret proeven genomen. Het nieuwe encalyptus-middel heeft men nu „607" genoemd.

Berichten uit de Kolonie.

Bezoek van den Gouverneur aan de Bovenwindsche Eilanden.

Sint Eustatius.— Op Vrijdag 17 November van hier met de oorlogsbodem *Utrecht* uit deze haven vertrokken, kwam de Gouverneur Zondag 19 November, des morgens ten 10 uur op de reede van St. Eustatius. Tegen 12 uur voer het reisgezelschap onder kanongebulder met de stoombarkas naar den wal, stapte over in de storeboat, zoodat aan den steiger kon worden aangelegd.

Spoedig daarop vertrok de *Utrecht* reeds naar Martinique, om aldaar te gaan dokken.

Maandagmorgen ten half 9 voorstelling der ambtenaren, waarna ten 10 uur de audientie plaats vond.

Des namiddags werd een bezoek gebracht aan het lazaret. Den volgenden morgen maakte de Gouverneur met zijn gezelschap een rit naar *Zeelandia*, *Little Mountains* en *Tumble Down Dick*. Des middags werd onder de deskundige leiding van de Heeren Gezaghebber en ZELLE, Directeur van Openbare Werken, de verwoeste klifrand langs het baypad in oogenschouw genomen, die een ernstige voorziening vereischt, om verdere afbrokkeling en groote ongelukken te voorkomen. Hierna was de katoenginnerij aan de beurt, waar alles in volle actie was. Woensdagochtend werden de openbare en katholieke scholen bezocht, en verder de landskantoren, de gevangenis, waarna in den middag tot besluit een rit volgde door Oranjestad en omgeving. Dienzelfden avond had een luisterrijke partij plaats ten huize van den Heer Gezaghebber.

Donderdag 23 Nov. vertrok de Gouverneur des morgens ten 10 uur per *Dreadnought* naar Saba.

Saba.— Dienzelfden dag ten 3 uur ongeveer den namiddag kwam de paketschoener te Saba aan. De Gezaghebber kwam den Gouverneur aan boord verwelkomen.

De landing had plaats te Fort-bay, en van hier ging de tocht te paard den berg op 800 voet hoog naar den Bottom, alwaar in de Gezaghebberswoning ambtenaren en notabelen den landvoogd afwachtten. Van de audiëntie werd een druk gebruik gemaakt. Vrijdags werd in het dorp *Windwardside*, nog 1000 voet hooger gelegen, de openbare en bijzondere scholen bezocht. Van hier uit ging de tocht naar *Hellsgate*, slechts langs een zeer moeielijken weg op één uur afstands te bereiken. Na alles nauwkeurig in oogenschouw te hebben genomen, werd weer de terugtocht bergafwaarts aanvaard naar de Bottom, waar den volgenden dag Zaterdag eveneens de openbare en bijzondere scholen geïnspecteerd en ook de Zeevaartschool niet vergeten werd. Aan de avondpartij op dienzelfden dag door den Gouverneur de notabelen van het eiland aangeboden, heerschte een aangename en gezellige toon.

Zondag was het rustdag.

Den volgenden morgen werd te paard de terugtocht naar de Fortbay ondernomen. Van hier ging het per roeiboot naar de Ladderbay, waar de schoener geankerd lag, die ten 11 uur koers zette naar St. Martin.

Sint Martin.— Reeds ten twaalf uur van Maandag 27 November was de paketschoener *Dreadnought* op St. Martin gesignaleerd, doch kon ten gevolge van tegenstroom en tegenwind eerst tegen half vijf haar anker in de baai uitwerpen.

Een groot aantal belangstellenden bevond zich geheel den achtermiddag bij den steiger om den Gouverneur bij zijn komst te begroeten.

Omstreeks half vijf ging de Gezaghebber persoonlijk den Gouverneur verwelkomen aan boord van de schoener.

Om 5 uur zette de Gouverneur onder het gelui der klokken, en onder het afschieten van saluutschoten voet aan wal.

Van verschillende huizen en gebouwen wapperde vroolijk de Nederlandsche driekleur, terwijl een groote menigte den Gouverneur naar het gouvernementshuis begeleidde.

De groote geestdrift der bewoners getuigde duidelijk, hoe zij de komst van den Gouverneur op prijs stelden. Vóór het gouvernementsgebouw waren de schoolkinderen der 6 verschillende scholen met hunne banieren opgesteld, en zongen onder leiding van den Heer SCHEUERMAN, den gouverneur een welkomstlied toe.

De Gouverneur nam vanaf het balcon de hulde in ontvangst, en bedankte hen hartelijk voor de ovatie.

De drie dagen dat de Gouverneur zich op St. Martin bevond, werden in beslag genomen door een druk bezochte audiëntie, bezoek aan scholen, katoenvelden en de limoen-aanplanting op *Point Blanche*.

De volle aandacht werd gewijd aan de verbetering der wegen.

Ook werd een rit gemaakt naar het Fransche gedeelte en door de hoofdplaats daarvan Marigot.

Donderdag was de oorlogsboot weer terug om den Gouverneur naar Curaçao te brengen.

Ten slotte werd den laatsten avond door den H. E. Gestrengen Heer Gouverneur een avondpartij gegeven, waaraan zeer vele ingezetenen deel namen.

Vrijdag 1 Dec. verliet de Gouverneur met zijn gevolg het eiland om per oorlogsboot naar Curaçao terug te keeren.

Van al de eilanden roemen de berichten om strijd den uitstekenden indruk, die de komst en het minzaam optreden van den Gouverneur op de bevolking gemaakt heeft.

Precies op het uur, dat wij in ons vorig nummer badden aangekondigd, keerde de Gouverneur met het overig reisgezelschap in den besten welstand in onze haven terug. Op het oogenblik dat de landvoogd aan boord van de Gouvernements-motorboot paleiswaarts keerde, loste de *Utrecht* de gebruikelijke saluutschoten, die door het Waterfort (wegens den Zondag) eerst den volgenden dag beantwoord werden.

Aan den geëerbigden Landvoogd een hartelijk welkom bij zijn behouden terugkomst.

Nog eens:
De Mailsluiting van 30 November.

Wij moeten nog met een enkel woord terugkomen op deze aangelegenheid in ons vorig nummer besproken.

Wij schreven toen: Waarom zoo'n haast de mail, voor Maracaibo bestemd, reeds ten 11 uur a. m. te sluiten, terwijl de *Merida* eerst 's avonds ten 7 uur vertrok?— Door de welwillende inlichtingen, ons verstrekt door den Heer H. A. WILLEMS, wn. Directeur van het Postkantoor, weten wij thans, dat de schuld daarvan in geenen deele op de administratie der Posterijen rust.

De zaak is deze: Volgens kennisge-

ving van den Agent der *Red D Line* zou de *Merida* ten 12 uur 's middags naar Maracaibo vertrekken en op grond daarvan werd de sluiting der mail vastgesteld ten 11 uur 's morgens.

Hiertegen valt natuurlijk niets hoegenaamd in te brengen, te minder nog als men in aanmerking neemt, dat er dien dag een buitengewoon groote drukte heerschte ten Postkantore, daar dienzelfden morgen de mails van New-York en Maracaibo waren binnen gekomen, en drie booten zouden vertrekken. Dat de *Merida* eerst ten 7 uur 's avonds uitvoer was een feit, *waarvan de Posterij door het Agentschap der Red D Line geheel en al onkundig was gelaten*, zoodat onze ambtenaren hier geheel vrij uitgaan, en dus niet in minst aansprakelijk kunnen gesteld worden voor dit ongerief door den handel ondervonden. Wij blijven intusschen dit gebrek aan samenwerking betreuren, waardoor onze handelaars aanmerkelijk kunnen benadeeld worden. Ook voor de Red D Line zelf is het van het grootste belang, dat de briefwisseling met Maracaibo met alle mogelijke faciliteiten geholpen worde. Gelukkig kon den vol genden dag door middel van de goulet *Jane* nog een aanvullingsmail naar Maracaibo verzonden worden.

Fransche Kabel.

Tot opvolger van den Heer ARNOUX als directeur van den franschen kabel is de Heer ALFREDO J. MORALES benoemd, die reeds hier is aangekomen en in functie getreden.

Gezant van Cuba.

Door den President der Cuba-Republiek is tot gezant in den Haag benoemd de Heer JUAN DE DIOS GARCIA KOHLY.

Cantine en Militair Tehuis.

*De Suriname*r bevat het volgende bericht:

In de „Amigoe" lezen wij.

„Volgens mededeeling van de „Curaçaosche Courant" heeft de Minister van Koloniën bepaald, dat voortaan in het Militair Tehuis geen sterken drank meer mag worden verkocht.

Het gebouw mag slechts zijn een drankvrij vereenigingslokaal voor de militairen van Land- en Zeemacht.

Wij juichen dezen maatregel van harte toe en hopen, dat deze er toe zal bijdragen om het misbruik màkén van sterken drank door onze militairen tegen te gaan."

Deze bepaling is ook door den Min. van Kol. voor Suriname gemaakt.

In verband hiermee komt het Milit. Tehuis met 1 Januari 1912 onder beheer van den milit. Commandant en wordt omgezet in een milit. Sociëteit. In afwachting van een nieuw sociëteits-gebouw wordt de cantine omgezet in een dagverblijf, waarin evenens geen sterken drank wordt verkrijgbaar gesteld. Het zal een filiaal zijn van de milit. sociëteit.

In dit dagverblijf zullen de militairen voortaan eten, waardoor de gymnastiekzaal vrij komt. Aldus zal deze zaal meer aan haar doel beantwoorden. De vrijkomende gebouwen worden alsdan ingericht tot ateliers voor den milit. kleer- en schoenmaker. Zoodoende zullen deze ateliers voortaan ook in het fort komen.

Bekroningen Brusselsche Tentoonstelling.

De Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel, brengt ter kennis van belanghebbenden, dat vanwege den commissaris-generaal der Nederlandsche Regeering bij de algemeene en internationale tentoonstelling te Brussel in 1910 gehouden, de diploma's van de bekroningen, aan Nederlandsche inzendingen toegekend, aan de belanghebbenden zijn toegezonden met de daarbij behoorende medailles in brons.

Zij die niet in 't bezit kwamen van het diploma der aan hen toegekende bekroning worden uitgenoodigd daarvan ten spoedigste mededeeling te doen aan de afdeeling Handel van het Departement van Landbouw, Nijverheid en Handel (Lange Houtstraat 36, 's-Gravenhage), onder opgave van hun juist adres en zoo mogelijk van 't nummer waaronder de bekroning in de „Nederlandsche Staatscourant" van 10 en 11 Juni 1911, No. 135, ter algemeene kennis werd gebracht.

De diploma's van de bekroningen, toegekend aan de medewerkers „(collaborateurs" en coöperateurs") van bekroonde inzendingen zijn nog niet door den commissaris-generaal ontvangen.

In Memoriam.

Het *Marineblad* afl. 5 bevat een met zeer veel piëteit geschreven artikel, gewijd aan de nagedachtenis van wijlen Dr. G. C. J. VAN DEN HEUVEL officier van gezondheid 1ste kl, alhier overleden,

Dankbetuiging.

Ontvangen een open brief van den Heer JOSÉ MANUEL HERNANDEZ, gericht aan Generaal GUAN VICENTE GOMEZ, Presid. van Venezuela waarbij: *A mis protestadores* etc. van dezelfden schrijver.

Aruba-Phosphaat-Maatschappij.

In de jaarlijksche Algemeene vergadering van de *Aruba-Phosphaat-Maatschappij* op den 5n dezer werd het Bestuur als volgt saamgesteld: de Heeren C. S. GORSIRA, Voorzitter; A. J. C. KRAFFT, Ondervoorzitter; A. JESURUN, Secretaris; A. D. CAPRILES, penningmeester; C. G. DE HASETH Cz, commissaris; E. P. DELVALLE en S. E. L. MADURO plaatsvervangers. Tevens werd in deze vergadering besloten een dividend van 100 gld. per aandeel uit te keeren.

Dreadnought.

Naar wij vernemen, zal de paketschoener *Dreadnought* op Maandag 11 December a. s. weer de gewone reis maken naar Aruba en Zaterdag 16 December zijn laatste reis van dit jaar aanvaarden naar de Bovenwindsche eilanden via Bonaire, zoodat de *Dreadnought* nog vóór Nieuwjaar weer in onze haven kan terug zijn. Mailsluiting den 16n Dec ten 2.30 P. M.

„Eendracht maakt Macht."

Eerst toen ons vorig nummer was afgedrukt en rondgedeeld, ontvingen wij van het Bestuur kennisgeving en uitnoodiging tot bijwoning van de feestvergadering dezer sympathieke Vereeniging naar aanleiding van haar 12½ jaar bestaan.

Daardoor konden wij, tot ons leedwezen met geen enkel woord van den feestavond op 2 en 6 December melding maken.

In een keurig gestyleerd verslag heette de presidente Mejuffrouw M. MÖLLER dien eersten avond de werkende en ondersteunende leden welkom en verhaalde in een aantrekkelijke causerie de stichting nu 12½ jaar geleden door Mejuffrouw MARIE VAN DEN BRINK, het doel, den levensloop en al het lief en leed, dat de Ver. in die jaren had doorgemaakt tot op den dag van heden, nu het bestuur reeds over een fondskapitaal kan beschikken van f 8346. Het getal der werkende leden bedraagt thans 57; dat der ondersteunende 129 en van hen die ondersteuning genieten 23 personen.

Een keurig program kwam hierna voor het voetlicht, dat Woensdag nog eenigszins uitgebreid herhaald werd. Onze verslaggever roemde de uitvoering, die in alle opzichten voor dilettanten welgeslaagd en een volledig succes was. Muziek en zang, voordracht en samenspel, tableaux vivants, alles oogste een welverdiend applaus, dat voor de jonge dames een aanmoediging zal zijn, om met nieuwen ijver en lust het nieuwe jaar te gemoet te gaan.

Wij wenschen de verdienstelijke Vereeniging geluk met haar koperen bruiloft en het succés van de beide feestavonden, dat ook den hulpbehoevenden medemensch ten goede komt.

Officieele Berichten.

De jongeling G. E. HELLMUND is tijdelijk geplaatst als schrijver op het kantoor van den Ontvanger op Bonaire.

Aan den heer J. N. V. D. VEEN ZEPPENFELDT, wd. klerk op Aruba, is om gewichtige redenen, 14 dagen verlof naar Curaçao verleend.

In de plaats van de heeren J. DAHLHAUS en F. A. SIMMONS, die aan de beurt van aftreding zijn, zijn benoemd tot respectievelijk voorzitter en secretaris van den Voogdijraad op Saba. de heeren L. MULDER en J. H. P. SCHRILS; en de heer J. A. LAMPE, die ook aan de beurt van aftreding is, is herbenoemd tot lid van dien Voogdijraad.

Tot het doen der indeeling bij de rustende schutterij en het onderzoeken van en beslissen op de redenen van vrijstelling en uitsluiting van dat korps voor het jaar 1912, is eene commissie benoemd, bestaande uit de heeren B. E. V. D. VEEN ZEPPENFELDT en H. P. DE VRIES, leden van den Koloniaen Raad, E. M. PENSO, kapitein, C. N. WINKEL, 2de luitenant, en J. F. L. ROMIJN, sergeant-majoor bij de schutterij.

Voor het jaar 1912 is een schuttersraad benoemd, bestaande uit: den Kapitein J. W. C. PIETERSZ, den 1ste Luitenant S. E. L. MADURO, den 2den Luitenant J. L. PENHA, den sergeant-majoor K. PEILIKER, den sergeant J. C. PALM, den korporaal J. H. JONCKHEER en den Schutter CH. MARUGG.

Marktbericht van den Curacaoschen Handelsbond.

Van 1 December 1911.

ZOUT per vat van 130 K.G.	f	0.80
DIVIDIVI per K.G.	„	0.06½
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„	0.70
id. per KG. 2e kw.	„	0.60
HUIDEN per K.G.	„	0.60
GEITENVELLEN per K.G.	„	1 20
WOL per K.G.	„	0,12
SCHAPENVELLEN per stuk	„	0.40
BEENDEREN per K.G.	„	0 02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„	0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):		
Kwaliteit No. 1 per dozijn	„	3.62½
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„	3 75
„ „ 2 „ „	„	4.62½
„ „ 3 „ „	„	8.—
„ „ 3 „ „	„	8.15
„ „ 4 „ „	„	6 50
„ „ 5 „ „ (OLA)	„	9.50
„ „ 6 „ „	„	10.50
„ „ 7 „ „	„	9.50
„ „ 8 „ „ (OLA)	„	11.
„ „ 9 „ „	„	12.—
„ „ 10 „ „ (OLA)	„	13.50
„ „ 11 „ „	„	13.50
„ „ 12 „ „ (OLA)	„	15—
„ „ 13 „ „	„	16.—
„ „ 14 „ „ (OLA)	„	18.—
„ „ 15 „ „	„	18.—
STROOHOEDEN (latai):		
Kwaliteit X per dozijn	f	—
„ XX „ „	„	—
„ XXX „ „	„	—

KLEINE STROOHOEDEN (hipijapa) in kwal. overeenkomende met kwal. No. 1 van ongeveer 25 cM. van kruin af tot rand per doz. f 2.75
van ongeveer 30 cM. van kruin tot rand per doz f .4—

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

72 ratten
33 muizen.

Kabelnieuws.

Perzie. Rusland en Perzie kunnen het niet goed met elkaar vinden. De jonge revolutionaire elementen in de Perzische Kamer laten zich niet meer door de dreigementen van het Czarenrijk bang maken en weigeren zelfs vlakweg voldoening te geven. De Rus beveelt onmiddelijk den opmarsch der troepen, reeds aan de grenzen geconcentreerd, naar de hoofdstad Teheran. Groote verontwaardiging, opgewondenheid en protesten van de zijde der Perzen. Zij zenden zoo waarlijk een ultimatum aan den Rus, om den voortgang der troepen te staken, onder bedreiging wanneer niet binnen 30 uren aan die voorwaarde voldaan is, zij offensief zullen optreden. Turkije meent dat zijn belangen rondom Perzie eveneens gevaar loopen en meent behalve den Italiaan ook nog aan Persie en Rusland zijn tanden te moeten laten zien. Turksche troepen gaan naar de Perzische grenzen.

Marokko. Zoowel te Berlijn als te Parijs trachten de verschillende groepen in het Parlement tot een accoord te komen, om de overeenkomsten over de Marokko-aangelegenheid zonder bestrijding aan te nemen. Of die pogingen zullen slagen zal nog te bezien zijn.

Tripoli. De Italianen hebben in Tripoli de Turken op verschillende plaatsen aangevallen. Het schijnt er warm toegegaan te zijn. De Italianen verzekeren dat zij de Turken op de vlucht gedreven en overwonnen hebben, doch dat de verliezen zeer groot waren. Dat zal dus wel niet meegevallen zijn.

In Italië kan men zich nu alvast bereiden op een lange dooden- en gewonden-lijst.

Parijsche humor.

Wat is de overeenkomst tusschen Parijs, de ijsbeer, den hertog der Abruzzen en Francesca da Rimini?

Het is dood eenvoudig. Immers:

Paris est métropole,
L'Ours blanc aime être au pôle,
Le Duc est maître au pôle,
Et Francesca aimait trop Paul.

Uit de naburige Republieken.

VENEZUELA.

De Statistieken van den handelsomzet van Venezuela in het afgeloopen jaar toonen een buitengewonen vooruitgang aan. De *invoer* van het huishoudelijk-jaar 1909-1910 bedroeg 56.640.000 bolivars en het volgend jaar 1910-1911 steeg dit cijfer tot 80.178.935 bol. een vermeerdering dus van 42%—

Ook de *uitvoer* wijst een gestadige vooruitgang.

In 1909 had de uitvoer een waarde van 76.699.750 bol. In 1910 van 86.429.982 bolivar. In 1911 van 96.920.229 bolivar. Deze vooruitgang bewijst eensdeels, dat Venezuela in den laatsten tijd voorspoedige oogsten had, waardoor de koopkracht der bevolking ook toenam, andersdeels dat ook de politieke rust en de binnenlandsche vrede voor den economische vooruitgang van het land bevorderlijk is geweest.

—Te Port-of-Spain op Trinidad is Dr. E. PRADA, een Venezolaan benoemd tot *Chief Comissioner* dier Engelsche kolonie, een post die onder zeker opzicht overeenkomt met dien van President van den Gemeenteraad, welk bestuurscollege evenwel sinds eenige jaren reeds is afgeschaft.

ECUADOR.

In deze republiek, waar men eenige maanden geleden den ouden president heeft onttroond en over de grenzen gezet, is alweer een nieuwe revolutie uitgebroken. Opstand en revolutie maken schijnt in die streken ook een kostwinning te zijn.

San Domingo.

Onze kabel heeft tot nu toe nog niets gemeld over den afloop van het Congres den 30 Nov. te San Domingo bijeengeroepen tot verkiezing van een waarnemenden president. Als candidaten worden genoemd CARLOS MORALES, die reeds eens president was, en JUAN ISIDRO JIMENEZ. In de hoofdstad hadden nog eenige arrestaties plaats nl. van Generaal J. M. CESPEDES, Lc. F. LEONTE VAZQUEZ en P. A. PICART, waarschijnlijk onrustige of onbetrouwbare ele-

Staat van in- en uitgeklaarde schepen te Curaçao gedurende de maand Nov. 1911.

	INGEKLAARD.						UITGEKLAARD.					
	Aantal.		Inhoud der zeilschepen.		Inhoud der stoomschepen		Aantal.		Inhoud der zeilschepen.		Inhoud der stoomschepen	
	zeilschepen.	stoomschepen	bruto M³.	netto M³.	bruto M³.	netto M³.	zeilschepen.	stoomschepen	bruto M³.	netto M³.	bruto M³.	netto M³.
Maand November	96	27	8,918	8,223	183,353	115,855	97	27	9,245	8,695	183,352	115,855
Vorige maanden	998	306	108,996	100,771	2,009,293	1,255,853	995	307	111,086	102,199	1,996,225	1,248,298
Totaal	1094	333	117.914	108.994	2,192,646	1,371,708	1092	334	120,331	110.894	2,179,577	1,364,153

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

menten. De *New-York-Herald* zegt, dat de Ver. Staten geen enkele revolutie begunstigt, als bewijs daarvoor heeft President Taft, in overleg met de secret. Knox en Meyer, last gegeven aan de kruisers *Nort Carolina* en *Washington* om onverwijld naar San Domingo te vertrekken. De Regeering van Haiti heeft troepen naar de grenzen gezonden, om op alle gebeurlijkheden voorbereid te zijn.

Buitenland.

TRIPOLI.

Van verschillende zijden komen nog altijd berichten in over den benarden toestand der Italiaansche troepen te Tripoli. Zoo vinden wij bv. in *Köln Volksz.* een brief van haren oorlogscorrespondent te Tripoli, gedateerd 2 November, waarin dienaangaande verschillende treffende, maar treurige bijzonderheden gemeld worden. De correspondent schrijft:

Altijd krijgt men in de Italiaansche telegrammen te lezen, dat aan Italiaansche zijde slechts weinigen gewond werden, terwijl 't verlies der Turken en Arabieren steeds honderden bedraagt aan dooden en gewonden. Maar hoe rijmt zich dit nu te samen, met het feit, dat de hospitalen, in vrij grooten getale opgericht, overvol zijn? Ook heeft men reeds plaatsgebrek. En is het te verwonderen? Dagelijks verontrusten Turksche troepen en Arabische benden de Italianen. Het goed-gericht artillerievuur van achter de zandheuvels kan ook niet zonder uitwerking blijven. En als de vijand na geweldige krachtsinspanning is teruggeslagen, keert hij na enkele uren weer terug om zelfs heele regimenten uit hun stellingen te verdrijven. In de gevechten van 23,25 en 26 October, waren het telkens de Italianen, die wijken moesten......

Meer dan 30.000 slagvaardige mannen, (thans is dit getal reeds veel grooter Red.), zijn met alle benoodigheden: trein, muildieren, ezels, veldbatterijen, en groot geniekorps, geneesheeren, vliegers, enz., hier aangekomen. En nu blijkt het dat dit getal veel te klein is, om zelfs ook maar het bezit van den oase-gordel te verzekeren. Er worden thans nieuwe versterkingen gezonden. Maar waar moet men met deze manschappen blijven? Men heeft gebrek aan plaats, aan water en aan voedsel voor de paarden. Gras is er niet meer, en stroo, hooi en gerst evenmin. In Napels worden door de vaderlandslievende leveranciers ongelooflijk hooge prijzen bedongen en alles moet worden aangevoerd, want hier is niets meer. Daarbij komt nog dat in de stad cholera heerscht en onder de troepen typhus — en dan komen er nog versterkingen !!

Wandalisme.

De bekende Afrikaansche ontdekkingreiziger Gottlob Adolf Krause, die reeds geprotesteerd heeft tegen de wreedheden der Italianen, heeft opnieuw zijn stem verheven, daar men in zijn woning te Tripoli op een geweldige manier heeft huisgehouden.

„De Italianen hebben, zoo seint Krause zelf aan de „*Köln. Ztg*", tijdens mijn afwezigheid mijn huis gegewelddadig opengebroken; alle mogelijke wetenschappelijke werken en boeken zijn als een chaos door elkander geworpen of medegenomen; o.a. 30.000 bladen van dictionnaires, manuscripten van grammaires en woordenboeken van tot nu toe onbekende Centraal-Afrikaansche talen, die klaar lager om ter perse te gaan.

„In de nabijheid van mijn huis lag gewoon op straat het boek „Grondbeginselen van de klankleer der Bantu-talen", van Karl Meinhof, waarvan de wetenschappelijke aanvullingen het resultaat van jarenlange reizen en onderzoekingen in Centraal-Afrika uitmaakten. Op het oogenblik is het moeilijk vast te stellen, wat er vernield, beschadigd of medegesleept is.

„Ik bezat, zoo gaat de ontdekkingsreiziger voort de grootst denkbare verzameling van Haussa-manuscripten en waardevolle Arabische manuscripten uit Centraal-Afrika. Ik heb tot nu toe geen spoor daarvan teruggevonden, en het is mij nog niet bekend, of zij al dan niet verdwenen zijn.

„Mijn huis ligt in de voorstad Dahara en niet in de onmiddellijke nabijheid van het oorlogsterrein; Dahara is geheel door de inboorlingen verlaten. De verwoesting van het wetenschappelijke en particuliere bezit is daarom onrechtvaardig en geheel doelloos.

„Op een afstand van 250 M. ten Oosten van het huis ligt het Italiaansche weeshuis, dat nu als militair hospitaal is ingericht en 60 M. westwaarts woont de brigade-commandant"......

Een protest van Turkije.

Men weet, dat de Italiaansche regeering aan de mogendheden het decreet over de inlijving van Tripolis door Italië heeft meegedeeld.

De Turksche minister van buitenlandsche zaken antwoordt daarop met de volgende protestnota, die gezonden is aan de mogendheden:

„De keizerlijke Ottomaansche regeering verneemt dat de Italiaansche regeering op eigen initiatief een decreet heeft uitgevaardigd, waarin de inlijving van de Ottomaansche provincies Tripolis en Bengasi wordt afgekondigd, en dat zij hetzelfde aan de mogendheden heeft medegedeeld.

„De Verheven Porte protesteert op de meest krachtige wijze tegen deze proclamatie, welke zij als niet meer dan waardeloos rechtens en feitelijk, beschouwt. Een dergelijke daad is zonder kracht, omdat zij in strijd is met de meest elementaire beginselen van internationaal recht, en evenzoo omdat Turkije en Italië nog in toestand van oorlog verkeeren, en omdat de Turksche regeering besloten is haar souvereine rechten met kracht van wapenen te handhaven en te verdedigen, rechten over de twee provincies in kwestie, die niet op te heffen en onvervreemdbaar zijn.

„Aan den anderen kant, zijn deze proclamatie en de mededeeling formeel in strijd met de verdragen, in 't bijzonder met die van Parijs en Berlijn, zoowel als met die tusschen Italië en de groote mogendheden, en tusschen deze en de Ottomaansche regeering met betrekking tot de territoriale onschendbaarheid van het rijk.

„Onder deze omstandigheden blijft de inlijving, door Italië afgekondigd, rechtens van nul en geener waarde, als ware zij een niet bestaand feit."

ENGELAND.

De Engelsche bladen bevatten de mededeeling van het besluit van Balfour om af te treden als leider van de unionistische partij.

Zijn aftreden zal onder die kringen wel met spijt vernomen worden, te meer, daar altijd zijn optreden als leider der oppositie in het parlement er verbazend veel toe heeft bijgedragen om de discussies en de besprekingen in het Lagerhuis op het hooge peil te houden, waarop de parlementaire debatten in Engeland nog staan.

Dat het aftreden van Balfour in verband zou staan met de hervormingen in de unionistische partij, die gedeeltelijk zooals men weet zijn doorgevoerd, komt niet waarschijnlijk voor. Daarvoor komt dat aftreden te onverwacht en te laat, want de hervormingen zijn reeds op weg om te worden uitgevoerd.

De ziekte, waaraan Balfour reeds lang lijdt en zijn vrij hooge ouderdom,— Balfour is 63 jaren,— zijn een voldoende verklaring voor zijn heengaan. Vooral, daar de komende parlementszitting veel van de krachten van den unionisten-leider zullen vergen.

Balfour behoudt zijn zetel in het parlement en heeft beloofd de partij nog trouw te zullen steunen. Als leider der oppositie zal hij zeer waarschijnlijk worden opgevolgd door Austen Chamberlain, de zoon van den bekenden Chamberlain. Wie Balfour als leider van de partij zal opvolgen, is moeilijk op het oogenblik nog te zeggen.

Met Balfour verlaat ongetwijfeld een zeer belangwekkend persoon het politieke tooneel, waar hij een groote rol heeft gespeeld. Na immers van 1878 tot 1880 particulier secretaris te zijn geweest van zijn oom, Lord Salisbury, kwam hij reeds in 1884 in het Lagerhuis. In 1886 werd hij tot staatssecretaris voor Schotland benoemd; in 1887 tot staatssecretaris voor Ierland. Van 1891 tot 1892 en later in 1895 was hij in het kabinet Salisbury eerste Lord van de financiën. Verschillende filosofische werken verschenen van zijn hand, waarvan o.a. genoemd dienen te worden. „*A Defence of philosophic Doubt*". *Essays and Addresses*" en „*The Foundation of Relief*".

AMERIKA.

De Amerikaansche oogst.

Volgens opgave van het Landbouwbureau te Washington, bedroeg de gemiddelde opbrengst van den oogst in de Ver. Staten van dit jaar per Acre voor Mais 23,9, tegen 27,4 in 't vorige jaar. De kwaliteit van den maisoogst wordt aangegeven met 80.6, tegen 87.2 in 1910.

De voorraad oude mais, nog in handen der landbouwers bedraagt 4.2 pct., tegen 4.3 pct. in 't vorige jaar. Men raamt de opbrengst van mais op 2.776.301.000 bushels, tegen 3.121.381.000 bushels in 1910. Het gemiddelde gewicht van tarwe bedraagt per bushels 57.8 pd., tegen 58.5 pd. in 't vorige jaar en dat van haver 33.1 pd. per bushel, tegen 32.7 pd. per bushel in 1910. Voor gerst is het gemiddelde gewicht 46.0 pd.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 2 DEC. — 16 DEC.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Philadelphia	H Highborn	5 Dec.	La Guayra	6 Dec.	New-York
Zulia	S S Morris	9 "	New-York	9 "	Maracaibo
Zulia	"	14 "	Maracaibo	14 "	New York
Caracas	Furst	15 "	New-York	15 "	La Guayra
Merida	A Johanson	6 "	Maracaibo	11 "	La Guayra
Merida	"	13 "	La Guayra	15 "	Maracaibo
Pr. der Nederl.	J C Metus	5 "	New-York	6 "	Amsterdam
Oranje Nassau	G D Nieman	10 "	Amsterdam	10 "	New-York
Pr. Willem IV	P C v/d Graaff	17 "	New-York	18 "	Amsterdam
Città di Milano	F Ferraro	5 Dec.	Colón	5 Nov	Génova
Virginia	H Schuster	6 "	Hamburg	7 Dec	Hamburg
Niederwald	H Brock	6 "	Colón	7 "	Hamburg
Louisianian	T J Mercer	3 "	Liverpool	3 "	Pto Cabello
Manuel Calvo	J Bonet	16 "	Colón	16 "	Barcelona
Marowijne	J W. Drijver	16 "	New-York	16 "	Trinidad

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
		Rio Hacha	*Yane V*	2 Dec.	Maracaibo
Clara C	8 Dec.	Maracaibo	*Maria Agatha*	4 "	Barbados
La Preferida H	8 "	Isl Barlov	*La Preferida H*	7 "	Maracaibo
Dreadnought H	4 "	Maracaibo	*Olinda H*	7 "	Barahona
Pluma de Oro V	6 "	Aruba	*Electra H*	8 "	Maracaibo
Refugio H	6 "	Maracaibo	*Pluma de Oro V*	8 "	Vela de Coro
Maria H	7 "	Rio Hacha	*Refugio H*	8 "	Aruba
Marieta C	7 "		*Dreadnought H*	8 "	Aruba
			Virginia H	11 "	Vela de Coro

8 Dec. is H. M. **UTRECHT** teruggekeerd van de Bov. Eilanden.
2 Dec. is het Engelsche kolenschip **WHITEFIELD** hier binnengekomen van New Port.

Drukker:
B. L. BOGAERS.